

De Koninklijke Yacht Club Oostende

Onder impuls van koning Leopold I werd onze yacht club gesticht op 16 april 1846 onder de benaming van "Cercle des Régates".

De stichters waren één voor één pioniers over wie boekdelen geschreven kunnen worden.

Onze eerste voorzitter, Edouard Belleruche (°7 april 1792), eigenaar van de Cercle du Phare, een luxueuze instelling gebouwd rond de voet van onze eerste vuurtoren, stelde zijn lokaal ter beschikking van de leden.

Daar het gebouw op de vestingen van Oostende stond en er weinig ruimte voorhanden was, kwam het secretariaat in een straat die Belleruche zelf gelegd en verkaveld had en die de verbinding verzekerde van de Geneverbrug, over de wallen, naar de stad. Deze straat kreeg de naam van de "rue du Cercle" omdat het kantoor van de "Cercle des Régates" daar gevestigd was. Later werd deze naam verkeerd vertaald als "Cirkelstraat".

Edouard Belleruche werd naar Londen gestuurd als diplomaat en plaatscommandant kolonel Deladriere (1788-1855) nam zijn plaats in als voorzitter. Hij had zeven verwondingen opgelopen tijdens de veldslagen van Napoleon en hij droeg steeds zijn erelegioen.

De zeilwedstrijden, een nieuwe rage in België, werden verzekerd door de Brit James Lindsay Finch, uitbater van de "Cercle du Phare" en zijn zoon Willy Finch (1854-1930) toen nog geen kunstschilder, maar beiden verwoede zeilers. De overige bestuursleden waren officieren van onze eerste "Marine Royale" en enkele gemeenteraadsleden.

In 1853 veranderde de naam van onze vereniging in "Yacht Club d'Ostende" en de jachten werden gemeerd in het eerste en tweede handelsdok nabij de Kapellebrug. De witte jachten van deze tijd hadden talrijke bemanningsleden aan boord en lagen tussen driemasters die guano aan het lossen waren en de eerste stoomschepen die kolen bunkerden. Dit was voldoende om onze toekomstige koning Leopold II in het harnas te jagen. Hij was echter niet alleen : de Luikse notaris Louis Delbouille (1825-1897) die de vestingen aan het verkavelen was, Minster de Smet de Naeyer die grote plannen opzette en onze toenmalige voorzitter baron Louis de Hemptinne die zijn invloed in de weegschaal legde, waren dezelfde mening toegedaan.

In de schaduw van Leopold II werden uitstekende architecten zoals Victor Horta (1861-1947) en Georges Hobe. Deze laatste kreeg de opdracht een nieuw clubhuis te bouwen in de achterhaven. Het was een precaire vergunning op gronden van het bestuur van Bruggen en Wegen.

Georges Hobe was geboren in Brussel op 7 januari 1854 als zoon van een meubelmaker en begon zijn loopbaan als decorateur.

Hobe had één van de gebinten van het museum van de dierentuin in Antwerpen ontworpen evenals het koloniaal museum in Tervuren. Hij tekende ook de plannen van het casino van Namen met zijn beroemd speelplein.

Hij tekende ons clubhuis in Victoriaanse stijl en het binnenwerk in Romaanse bogen. Op de benedenverdieping zijn de muren 15 cm dik. Daarom dienden deze vertrekken ook als slaappleats voor de bemanning van de U-boten tijdens de twee vierjarige bezettingen. De totale kost bedroeg 125.000 frank.

Hobe werd in 1918 benoemd als gemeentelijk architect van De Panne waar hij, net zoals in Spa, talrijke mooie villa's liet bouwen.

Hobe overleed in Brussel in 1936.

Voor de Tweede Wereldoorlog was de eerste verdieping omringd door een wandelgaanderij. Die werd waarschijnlijk afgeschaft door gebrek aan

plaats, daar de jachting niet meer zo elitair geworden was en dus toegankelijk voor meer leden. De twee wereldoorlogen brachten veel schade aan het gebouw dat diende als legerlogement. Op de toren kwamen zoeklichten en licht afweergeschut. De twee vierjarige Duitse bezettingen brachten niet veel schade aan het clubhuis, maar de Engelse bezetting die daarop volgde was fataal voor alle versieringen.

Onze club richtte ieder jaar internationale zeilwedstrijden in, naar Dover, Ramsgate en Helgoland. De jachtclubs van Nieuwpoort, Blankenberge en Zeebrugge waren afdelingen van de RYCO. Wij maken er nog steeds een erepunt van ieder jaar op het nationale podium te staan.

Volgens een artikel verschenen in "Le Carillon" van 14/15 juli 1906, werd ons clubhuis, met veel luister open verklaard op 22 juli 1906.

De bouwkosten werden gedragen door inschrijvingen en obligaties door de leden van de club.

Enkele oudgedienden beweerden vroeger dat "comtesse de Vauban", in het begin, de meerderheid ervan bezat.

Koning Albert I, verleende onze club op 5 juni 1910 de toelating de titel van "Royal Yacht Club d'Ostende" te dragen.

In 1944 werd overdreven gebaggerd aan de kaai van de toenmalige Tilbury boten, voor het lossen van de geallieerde transportschepen (Antwerpen was nog niet bevrijd) en daardoor zakte de zuid-

kant van ons clubhuis 10 cm. Dit gebouw was namelijk gebouwd op opgevlude grond van de spuikom gelegen achter de "Franse Sluis". Deze laatste bevond zicht ter hoogte van de thans afgedankte zeevaartschool. In 1970 begaven enkele eiken dampplanken aan de voet van onze kaai-muur en ons gebouw zakte opnieuw 5 cm aan de zuidkant. Geen paniek echter, alles is verstevigd. In 1974 werden onze statuten in het Nederlands vertaald en het Nederlands werd stilaan de omgangstaal.

Binnen afzienbare tijd zal het gebouw plaats moeten maken voor de nieuwe zeesluis, kom dus gauw nog eens kijken en je zal aan je kinderen kunnen vertellen dat je nog het mooiste clubhuis van Europa gezien hebt.

Robert OUVRY

17de voorzitter